

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobce: Ústecké šrouby, z. s.**, IČ 04316509, sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem, zastoupeného JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou, sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství**, sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě se **p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, Odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 11. 2016, č. j. MM/OŽP/OP/72584/K/2016//ResB, kterým bylo žadateli statutárnímu městu Ústí nad Labem dle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“), povoleno pokácení keřových porostů (*Ligustrum*, *Viburnum* sp., *Ribes* sp., *Lonicera*) o velikosti plochy 1406 m² umístěných na p. p. č. 261/1, 261/3, 2610/11, 2610/12, 4260/1, 2648/1 a 2649/2 zapsaných v k. ú. Ústí nad Labem a uloženo vysadit 2772 ks keřů (*Berberis* sp. a *Potentilla fruticosa*), neboť vyhodnotil, že k pokácení keřů není potřeba povolení.

Žalobce zároveň v této žalobě podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě dle ust. § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh zdůvodnil tím, že výkonem napadeného rozhodnutí by mu byla způsobena neodčinitelná újma spočívající ve zmaření účelu soudního řízení, neboť v jeho důsledku by došlo k pokácení keřů, a tím i k odpadnutí předmětu, jehož se žalobou domáhá. Žalobce také poukázal na skutečnost, že kácením ve vegetační době by mohla vzniknout nezanedbatelná újma na populaci živočichů či zničení hnízd a usmrcení mláďat v keřovém porostu.

Žalovaný na výzvu soudu k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve vyjádření uvedl, že v případě kácení dřevin, které nevyžaduje povolení, je ochrana živočichů zajištěna přímými zákonnými povinnostmi osoby, která kácení provádí. Žalovaný přiznání odkladného účinku žalobě ponechává na úvaze soudu.

Podle ust. § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením žalobě odkladný účinek přiznává, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění žalobce tvrdí a prokazuje k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.

S ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že nastanou-li jeho účinky, dojde k pokácení předmětných keřů, tedy účinku, o jehož zvrácení žalobce usiluje. Existence újmy ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dospěl k závěru, že povolení k pokácení keřů není v daném případě potřeba, a proto rozhodnutí o povolení

pokácení keřů zrušil a řízení zastavil. Dle stanov spolku žalobce je předmětem jeho činnosti (účelem) mimo jiné ochrana přírody a krajiny, tedy aktivita směřující v daném případě k zamezení zásahu do života dřevin a hnízdících ptáků. Je tudíž nepochybné, že určitá újma, byť nemajetkového charakteru, žalobci realizací napadeného rozhodnutí skutečně hrozí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.

Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se toliko týká pokácení keřů v rámci přirozené obnovy porostů ve městě. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.

Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s.

Má-li mít žádost žalobce o přiznání odkladného účinku úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. V předmětné věci totiž jednak nepochybně existuje veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí, jednak i obecný zájem na ochraně majetku a zdraví osob, čímž se uvedené hledisko svou konstrukcí přibližuje již posuzované druhé podmínce odkladného účinku. S ohledem na předchozí závěr o jejím splnění ve vztahu k újmě jiných osob však nic nebrání tomu jej přejmout i při hodnocení podmínky třetí. Soud proto musel především poměřovat, zda zájem žalobce převáží i nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí.

V tomto smyslu není bez významu, že žalobce v rámci správního řízení o povolení pokácení uvedeného stromu vystupoval jako účastník řízení dle ust. § 27 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve spojení s ust. § 70 zákona o ochraně přírody, neboť jak již bylo uvedeno, předmětem jeho činnosti je mimo jiné ochrana přírody a krajiny. Za situace, kdyby nebylo vyhověno jeho žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě, by v důsledku realizace oprávnění dřeviny pokácet ztratila žaloba pro něj na významu, když by předmět účinku, jemuž se snaží zabránit, již neexistoval. Jinak řečeno, i případné vyhovění žalobě by představovalo toliko vyprázdňené rozhodnutí, jež by maximálně deklarovalo porušení zákona, avšak bez faktického vlivu na zachování posuzovaných keřů, k jejichž pokácení by v mezidobí nepochybně došlo. Zájem žalobce na tom, aby mohla být žaloba řádně projednána, aniž by před vydáním meritorního rozhodnutí postihl předmět řízení výkon, jenž mu dle napadeného rozhodnutí hrozí, není tudíž v rozporu s veřejným zájmem. Lze proto uzavřít, že i třetí podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě byla splněna.

S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, když podané žalobě odkladný účinek přiznal. Současně je však nutné podotknout, že podle ust. § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li proto žalovaná na takové okolnosti následně, soud své původní rozhodnutí změní.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Ústí nad Labem dne 2. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová